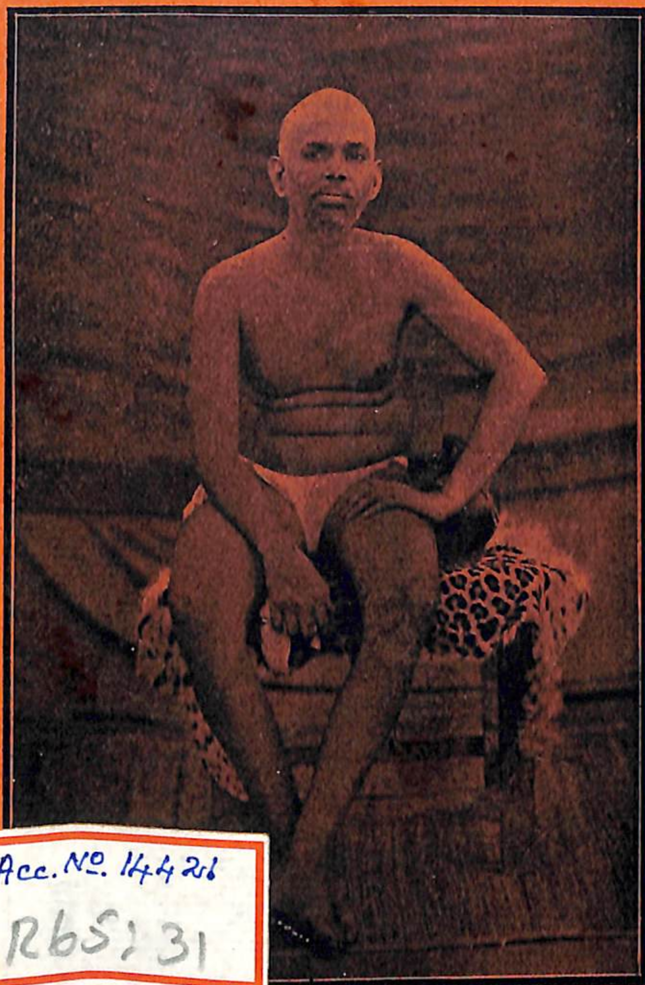
விசாரசங்கிரக வினாவிடை.

ஸ்ரீ ரமண மஹர்ஷிகள்.

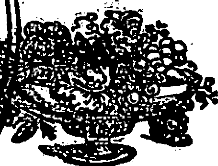
ஓம்.

ஸ்ரீரமணசற்குரவேநம:

விசாரசங்கிரக

வினாவிடை.

இது
வினாவிடை ரூபத்தில் தொடுக்கப்பெற்ற
ஸ்ரீரமண மஹர்ஷிகளின் திவ்யோபதேசங்கள்
அடங்கியது.

செ. கிருஷ்ணபுரம்,

A. சிவலிங்க முதலியாராலும்,

V. சுப்ரமண்ய ஆச்சாரியாராலும்

பிரசுரிக்கப்பட்டது.

1930.

இதன் விலை அணா ௨

SARAVANA BAVA PRESS
S&Co
MADRAS

ஓம்.

நூன்முகம்.

ஜோதிஸ்வரூபமாம் சோணாசலச் சாரலில் குன்றின்மேலிட்ட குலவிளக்கெனக் குவலயமுற்றுங் குலவிவிளங்கும் பகவான் ஸ்ரீரமண மஹரிஷிகளைக் கேட்டேனு மறியாதார் மிகச்சிலரே. 'சாதனையின்றித் தம் சந்நிதியாற் சமாதி சாதிப்பித்தருள வல்ல * சதுரரான அன்னார் திருவடியடைந்து அறியவேண்டுவன வறிந்தடங்கியொழுகும் ஆன்றோர்பலர், தாமும் பிறரும் ஸ்ரீ மஹரிஷிகள்பாற் கேட்டுணர்ந்த அரிய பெரிய உண்மைகளை, "தாம் பெறும்பேறு சகமெலாம்பெற" வென்று உலகுபகாரமாக நூலுருவாக்கி யுதவும் உதாரசீலரான நமது நடனானந்த சுவாமிகள் அத்தகையாருளொருவர்.

ஸ்ரீ மஹரிஷிகளின் உறுதிமொழிகளாய் ஷை அன்பரால் வினாவிடை யுருவமாக ஒழுங்கு செய்யப்பெற்று வெளிவரும் 'விசாரசங்கிரக வினாவிடை' என்னு மிந்நூலின் வரலாறு ஆசிரியரது முகவுரையானே நன்கு புலப்படும். ஸ்ரீ மஹரிஷிகளுரைத்த மாண்பொருளையன்றி அவர் மொழியும் பொன்னேபோற் பெரிதும் போற்றப்பட்டிருப்பது பெரியோராற் போற்றத்தக்கதாகும். பல்வேறு மார்க்கங்களின் முடிபும் ஆன்மசாக்ஷாத்காரமே யாதலால் அதற்குக் கருவியாகிய விசாரத்தைப்பற்றி விசேடவகையாற் கூறப்பட்டிருக்கும் இந்நூலை ஸாதகர்களெல்லோரும் நன்கு வரவேற்றுப் படித்துப் பயன்பெறுவரென்று நம்புகின்றேன்.

திருவருணை
16-6-30

மு. க. மு. என்கிற
ஸ்ரீரமண பக்தன்.

---

* சதுர் - ஞானம், சதுரர் - ஞானசொரூபி.

முகவுரை.

நினைக்க முத்தி தருவதென்னுஞ் சிறப்பினால் மகிமை மிகும் அருணாசலமென்னும் இத்திவ்ய க்ஷேத்திரத்தின்கண் ஸ்ரீ சற்குருமூர்த்தமாய்த் திகழும் பகவான் ஸ்ரீரமணமஹரிஷிகள், கிறிஸ்துசகம் 1901, 1902-ல் தமது பாதாரவிந்தங்களிற் சரணமடைந்தோரும் ப்ராஹ்மணோத்தமருமான திரு G. சேஷய்யர் என்னும்பக்த சிகாமணிக்கு, அக்கால் தாம் மௌன விரதத்திலிருந்தும் கருணையின் மிகுதியால் திருவுளமிரங்கி எழுத்துமூலம் அருளிய உபதேச மொழிகளே இச் சிறு நூலின் வடிவாம்.

இதில் * கருமம், பக்தி, யோகம், ஞானம் ஆகிய இந் நான்கு மார்க்கங்களின் சாரங்களுமே தொகுத்துச் சுருக்கமாகவுந் தெளிவாகவுங் கூறப்பட்டிருத்தலோடு ஆன்மவிசார பலரூப சாக்ஷாத்கார நிலையே அந்தந்த மார்க்கங்களினுடைய முடிவாகவுங் கூறப்பட்டிருத்தலால் இது முமுட்சுக்களாக வுள்ள எல்லா அதிகாரிகளுக்குமே பெரிதும் பயன் தருவதாயிருத்தல்பற்றி ஷை உபதேசங்கள் "விசாரசங்கிரக வினாவிடை" யென்ற இப்புத்தக ரூபமாக்கப்பட்டன.

அருணை.
15-6-30 } ஆக்கியோன்.

---

* பகவான் ஸ்ரீரமணமஹரிஷிகள் எப்போது மவிசாரமார்க்கத்தையே எல்லோருக்கும் உபதேசிப்பது வழக்கமாயிருக்க, இதில் கருமம் பக்தியாதிய இதர மார்க்கங்களையும் அருளியிருத்தற்குக் காரணம், ஷை பக்தர் ஸ்ரீமஹரிஷிகளின் திருவடிகளை யாச்ரயிக்குங்கால் யோகானுஷ்டானரா யிருந்தமையால் அவரை அதிலிருந்தே விசாரமார்க்கத்திற்குத் திருப்பவேண்டி யிருந்ததேயாம்.

தத் சத்

ஸ்ரீ ரமண சற்குருபகவான் சேவடி வாழ்க

விசார சங்கிரக வினாவிடை.

மங்கலம்.

குறள் வெண்பா

எல்லாமு மாம்பரனை யேத்தலென்ப துண்டோவவ்
வல்லானாய் மன்னுதலின் மற்று.

நூல்.

1. வினா:—வேதத்திற் கூறியுள்ளபடி "எங்கெங்கே சரீர முள்ளதோ அங்கங்கே துக்கமு முள்ளது" என்ப தெல்லோருக்கும் பொதுவான பிரத்தியட்ச அனுபவமாக விருத்தலான் எப்போதும் சரீரமில்லாத நிலையெய்தற்குரிய உபாயம் யாது?

விடை:—தனது எதார்த்த சொரூபம் இன்னதென்பதை விசாரித்துணர்ந்து உள்ளவாறிருத்தலேவிதேக நிலையெய்தற்குரிய வுபாயமாம்.

2. வினா:—தனது எதார்த்த சொரூபத்தை விசாரித்துணர்வ தென்றாலென்ன?

விடை:—எல்லோருக்கும் சுபாவமாகவுண்டாகும் "போனேன், வந்தேன் இருந்தேன், செய்தேன் என்பதாதிய அனுபவங்களிலிருந்தே அவ்வனுபவ நிகழ்ச்சிக்குரிய வினைகளுக்கு முதலாக 'நான்' என்றதோர் போதம் தோற்றுகிறதல்லவா? அந்த போதத்தின் உண்மை வடிவை(நானார்? என்ற விசாரத்தால்) விசாரித்துத் தானாயிருப்பதே தனது எதார்த்த சொரூபத்தை விசாரித்துணர்வதென்பதாம்.

3. வினா:—நானென்று விசாரிப்பதெப்படி?

விடை:—போதல் வருதலாதிய தொழில்கள் தேகத்தினவேயன்றி வேறன்மையால் தேகமே நானென்று சொல்வதாகவன்றோ தெரிகிறது? தேகம் பிறத்தற்கு முன்னின்மையானும், பஞ்சபூதாத்மகமாதலானும் சுழுத்தியிலபாவமாதலானும், பிணமாகப்போதலானும் அதை நானென்னும் போதமாகச் சொல்லுதல் கூடுமா? கட்டையைப்போன்ற சடபதார்த்தமாகிய இச்சரீரம் 'நான் நான்' என்று ஸ்புரித்து வழங்கி வருமா? இப்படி அவாந்தரமாகத் தேகத்தைக்குறித்து நானென்றெழும்போதமே தற்போதமென்றும் அகங்காரமென்றும், அவித்தை யென்றும், மாயையென்றும், மலமென்றும், ஜீவனென்றும் பலவிதமாகச்சொல்லப்படுகிறது. இதைப்பற்றி விசாரியாதிருக்கலாமா? விசாரித்துணர்ந்துய்தற்கன்றோ சகல சாஸ்திரங்களும் ஏற்பட்டு அத் "தற்போதநாசமேமுத்தி" யென்றுகோஷிக்கின்றன ஆகவே பிணமானதேகத்தைப் பிணமெனவே யிருத்தி வாக்கினாலும் நானென்று சொல்லாமலிருந்து இப்போது நானென்றெழுவதெது? என்று கூர்மையாய் விசாரித்தால்

அப்போது ஹிருதயத்தில் ' நான் நான் ' என்னும் சப்தமில்லாமல் ஓர்வித ஸ்புரிப்பு அதாவது கண்டமாகவும் நாநாவாகவுமிருந்த, நினைவுகள்போய் அகண்டமாகவும் ஏகமாகவுமுள்ள ஞப்திமாத்திரம் தனக்குத்தானே தோற்றிக்கொண்டிருக்கும் அதனைவிடாமல் சும்மாவிருந்தால் தேகம்நானென்னும் அகங்காரரூப ஜீவபோதத்தை முற்றிலும் நாசப்படுத்தி கர்ப்பூரத்திற் பற்றிய நெருப்புப்போல் முடிவில்தானும் சாந்தமாய்விடும். இதுவேமோக்ஷமென்று பெரியோர்களாலும் சுருதிகளாலும் சொல்லப்படுகிறது.

4. வினா:—அகம்வடிவதற்போதத்தின்மூலத்தை விசாரிக்கஆரம்பிக்குங்காலுந்தோறும் வேறு எண்ணங்கள் கணக்கற்றனவாய்த்தோற்றிக்கொண்டிருக்கின்றனவேயன்றி நானென்றதோர் தனி நினைவு தோன்றவில்லையே?

விடை:—எழுவாயாகிய முதல் வேற்றுமை தோன்றினும் தோன்றாவிட்டாலும் மற்ற வேற்றுமைகளில் வரும் வாக்கியங்களனைத்தும் முதல்வேற்றுமையை ஆச்ரயித்தே விளங்கல் போன்று * ஹிருதயத்திற்றோன்றும் நினைவுகளனைத்தும் 'தேகோகம்' புத்தி வடிவானென்னும் முதல் விருத்தியாகிய அகங்காரத்தை ஆச்ரயித்தே விளங்கலானும், அகங்காரத்தினெழுச்சியே மற்றெல்லா நினைவுகளினெழுச்சிக்கும் காரணமாகவும் மூலமாகவுமிருத்தலானும், சம்சாரமென்னும் மாயாவிருட்சத்தின் வேராகிய அகங்காரரூபதற்போதத்தைநாசமாக்கின்மற்றெல்லாநினைவுகளும்வேரற்றவிருட்சம்போல் அடியோடு நாசமாகும் தான் செய்யும் நிஷ்டைக்குப் பிரதிபந்தமாக எத்தனை நினைவுகள் தோன்றினும் மனதை அவ்வழியே

செல்லவொட்டாமல் ஆன்மசொரூபமாகிய தன்னிடத்திலேயே யிருத்தி நம்முன்னே என்னென்ன விசித்திரங்கள் நடக்கின்றன? நடப்பன நடக்கட்டும் பார்க்கலாம் என்று சாட்சியைப்போல் விலட்சணமாயிருந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கப் பழகுவதே அதாவது தோற்றங்கள் மயமாகாது எப்போதும் தன்னை விடாமலிருப்பதே முற்கூறிய பிரதிபந்தங்களுக்கெல்லாம் மூலமான தேகாத்ம புத்திரூப மனோநாசத்திற்கான தக்கவுபாயமாம். அகங்காரத்தை இலகுவாய்க் கெடுக்கத்தகும் இம்மார்க்கமே பக்தியென்றும், தியானமென்றும், யோகமென்றும், ஞானமென்றும்கூறத் தகும். ஹிருதயத்திலுள்ள அஹம் சொரூபமான ஆத்மாகாரமாகவே கடவுளிருப்பதாலும் நினைப்புமாத்திரமே பந்தமென்று சுருதிகள் முறையிடுவதாலும் எப்படியேனும் நானென்னும் நினைவுரூபமான மனதை அவரிடத்திலேயே யிருத்திவிட்டு எப்போதும் அவரைமறவாது சும்மாவிருத்தலே சிரேஷ்டமான சாதனம் இதுவே சுருதிகளின் முடிவான சித்தாந்தம்.

5. வினா:—விசாரம் ஸ்தூல தேகத்திலுள்ள ஆன்மபாவத்தை மாத்திரம் நீக்குதற்குச்சாதனமா? சூக்கும, காரண தேகங்களிலுள்ள ஆன்மபாவங்களை நீக்குதற்கும் சாதனமா?

விடை:—ஸ்தூலதேகத்தைப்பற்றியே மற்றதேகங்கள் ஜீவித்திருப்பதாலும் தேகம் நானென்பதில் பஞ்சகோசரூபமான முத்தேகங்களுமே அடங்கிவிட்டதாலும், ஸ்தூலதேகத்திலுள்ள ஆன்மபாவத்தினழிவே மற்றதேகங்களிலுள்ள ஆன்மபாவங்களினழி

வாகலானும் விசாரம் மும்மைத் தேகங்களிலுமுள்ள ஆன்மபாவங்களைப் போக்கற்கே சாதனமாகிறது.

6. வினா:—விருத்தி பேதங்கள் மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரமெனப் பலவிதங்களாயிருக்க மனோ நாசமாத்திரமே முக்தியென்பதெப்படி?

விடை:—மனத்தின் தத்துவத்தைக் கூறும் சாஸ்திரங்களில் "நாம் புஜிக்கும் அன்னத்தின் சூக்ஷ்ம பாகத்தாற் கெட்டிப்பட்டு, இராகத்வேஷ காமக்ரோதாதிகளால் விருத்தியடைந்து, மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரமென்னும் இவற்றின் சமுதாயமாய், மனமென்னும் பன்மை யொருமைப் பெயரையே பெற்றதாய், நினைத்தல் நிச்சயித்தலாதிய தருமங்களை யுடையதாய், ஞானத்தாலறியப்பட்ட திருசியமாய், ஜடமாய், ஜடமாயினும் ஞானத்தின் சேர்க்கையால் (தப்தாயப்பிண்டம் போன்று) சேதனம் போலவே தோற்றுவதாய், பரிச்சின்னமாய், அநித்தியமாய், அவயவாகாரமாய், அரக்கு சுவர்ண மெழுகாதிகள் போன்று பரிணமமுறுவதாய், சர்வதத்வாத்மகமாய், சக்ஷுரிந்திரியாதிகளுக்கு நேத்திராதிபோல ஹிருதய கமலத்தை ஸ்தானமாகவுடையதாய் ஜீவனுக்கு உபாதியாய், தானொரு பொருளை நினைத்து விருத்தி ரூபமாய் மூளையிலுள்ள அறிவோடுங்கூடி பஞ்சேந்திரியங்களின் வழியாக அவ்விஷயங்களை (அறிவோடுங் கூடியுள்ள) மூளையாற் கூட்டிக் கொடுக்கப்பெற்று அவ்விஷயங்களை யறிந்தனுபவித்து திருப்தியடைவதாய் விளங்கும் பதார்த்தமெதுவோ அதுவே மனம்" என்று மனத்

தின் சொரூபத்தைக் கூறியிருத்தலால் ஒருவனுக்கே வெவ்வேறு வேலையில் வெவ்வேறு நாமம் வருவது போன்று மனமொன்றே விருத்தி பேதங்களை முன்னிட்டு மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரமென்ற நாமங்களால் வழங்கப்படுகிறதே யன்றி வேறில்லை. இம்மனமே சர்வதத்வாத்மக ஜீவேச்வரஜகத் சொரூபமாயிருத்தலான் இது எப்போது ஞானத்தால் ஆன்மாகாரமாகுமோ அப்போதே எல்லாம் ப்ரஹ்ம சொரூபமாகிற கைவல்யமாகு மென்று சொல்லப் படுகிறது.

7 வினா:—மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரமாகிய இந்நான்கும் ஒரு பொருளே யென்றால் இவைகளுக்குத் தனித்தனி ஸ்தானங்கள் கூறப்படுவதேன்?

விடை:—மனதிற்கு ஸ்தானம் கண்டமென்றும், புத்திக்கு முகம் அல்லது ஹிருதய மென்றும், சித்தத்திற்கு நாபியென்றும், அகங்காரத்திற்கு ஹிருதயம் அல்லது சர்வாங்கமென்றும் பலவிதங்களாகக் கூறியிருந்தாலும் இவற்றின் சமஷ்டியாகிற ஒரே மனமென்னும் அந்தக் கரணத்திற்கு ஹிருதயமே ஸ்தானமென்று சுருதிகளில் முடிவாகக் கூறியிருக்கிறது.

8. வினா:—அகக்கரணமாகவுள்ள மனமே ஜீவேச்வரஜகத்ரூப சர்வதத்வாத்மகமாக விளங்குகிறதென்பதெவ்வாறு?

விடை:—விஷயங்களையறிதற்கு சாதனமாய் இந்திரியங்கள் வெளியிலிருத்தலாற் புறக்கரணமென்றும் மனம் உள்ளிருத்தலால் அகக்கரண மென்றும் கூறப்பட்

டாலும் தேகத்தைக்குறித்தே அகம்புற மென்று சொல்லப்படுகிறதே யன்றி உண்மையில் உள் வெளியென்பதே யில்லை. ஆகாசத்தைப் போன்று ஸ்வச்சமாயிருத்தலே மனதின் சொரூபம். ஹிருதய மென்றும் மனமென்றும் சொல்லப்படுவது அந்தர் பஹிராய்த் தோன்றும் தத்துவங்களின் சேர்க் கையேயாம். ஆகவே, சர்வ நாமரூபக் காட்சிகளும் மனோரூபமே யென்பதிற் சம்சயமில்லை. வெளியிற் றோன்றும் சகலமும் உள்ளேயே யிருக்கிறதன்றி வெளியிலில்லை யென்பதை அறிவித்தற்கே வேதங் களிலும் எல்லாம் ஹிருதயாகாரமாகவே வர்ணிக் கப்பட்டிருக்கிறது. ஹிருதயமென்பது ப்ரஹ் மத்தை யன்றியில்லை.

9. வினா:—ஹிருதயம் ப்ரஹ்மத்தையன்றி யில்லையென்ப தெப்படி?

விடை:—ஆன்மா சாக்கிர, சொப்பன, சுழுப்திகளில் நேத்திரம், கண்டம், ஹிருதயமென்னும் ஸ்தான முன்னிலையாகப் போகங்களைப் புஜிக்கினும் அது தன்னுடைய முக்கிய ஸ்தானமாகிய ஹிருதயத்தை விட்டு எப்போதும் நீங்குகிறதில்லை. ஸர்வாத்மக மான ஹிருதய கமல மத்தியில் அதாவது மனா காசத்தில் நானென்னும் அவ்வாத்மஜோதி பிரகா சிக்கிறது. இப்படி ஒவ்வொரு தேகத்திலும் விளங் குவதால் இதையே சாட்சி யென்றும் துரியமென் றும் சொல்லுவார்கள். இந்த நானென்னும் ஜோதி யின் அந்தர்க்கதமாய் ஸர்வதேகங்களிலும் நானற்று விளங்கும் பரப்ரஹ்மமாகிற ஆத்மாகாசமே (ஞானா

காசமே) எதார்த்த வஸ்து. இதுவே துரியாதீதம். ஆகையால் ஹ்ருதயமென்பது ப்ரஹ்மத்தையன்றி யில்லை யென்று சொல்லப்படுகிறது. மேலும் ப்ரஹ்மம் எல்லா ஜீவர்களினுடைய ஹிருதயங்களிலும் ஆன்ம சொரூபமாகப் பிரகாசிக்கிற காரணத்தாலேயே, ப்ரஹ்மத்திற்கு ஹிருதய மென்றதோர் பெயருமுண்டு. ஹிருதயம் என்பதன் பொருள், ஹ்ருத் + அயம் என்ற பிரிவால் ப்ரஹ்மமே யாகிறது. ஆன்மசொரூபமாகப் பிரகாசிக்கும் ப்ரஹ்ம வஸ்துவானது எல்லா ஜீவர்களினுடைய ஹிருதய ஸ்தானத்தில் நிவஸிக்கிற தென்பதற்கு சர்வ ஜனங்களும் 'நான் நான்' என்று மார்பைத்தொட்டுக் காட்டுவதே போதுமான சாக்ஷி.

10. வினா:—சர்வ ப்ரபஞ்சமும் மனதின் சொரூபமே யெனின் ப்ரபஞ்சம் பொய்யென்றல்லவோ ஏற்படுகிறது. அப்படியானால் ப்ரபஞ்சத்திற்கு வேதத்தில் ஸ்ருஷ்டி கூறப்பட்டிருப்பதேன்?

விடை:—ப்ரபஞ்சம் சுத்தப்பொய்யே யென்பதிற் சம்சயமில்லை. பொய்யான வுலகத்தைப் பொய்யாக்கி மெய்யானப்ரஹ்மத்தை அறிவிப்பதிலேயே வேதத்தின் முக்கிய கருத்து. இதுபற்றியே வேதங்கள் உலகிற்கு ஸ்ருஷ்டியை அங்கீகரித்தனவேயன்றி வேறில்லை. மேலும் மந்தாதிகாரிகளுக்கு க்ரம ஸ்ருஷ்டியால் ப்ரஹ்மத்தில் ப்ரக்ருதி, மகதத்வம், தன்மாத்திரை, பூதம், உலகம், தேகமாகிய இவை க்ரமமாக வுண்டாயின வென்றும், தீவிர அதிகாரிகளுக்கு யுகபத்ஸ்ருஷ்டியால் ஆன்மாவாகிய தன்னை

யறியாத தோஷத்தினாலுண்டான தனது நினைவுகளாலேயே சொப்பனம் போன்று இவ்வுலகுண்டாயிற்றென்றும் கூறும். இங்ஙனம் உலக ஸ்ருஷ்டியைப் பல விதங்களாகக் கூறுவதிலிருந்தே எப்படியேனும் ப்ரபஞ்சத்தைப் பொய்யென்று சாதித்து ப்ரஹ்மத்தை அறிவிப்பதிலேயே வேதத்தின் தாத்பரியமென்பது பெறப்படும். சகம் மித்தையென்பதை சொரூபாநந்தவனுபவரூப அனுபூதி நிலையில் எல்லோரும் பிரத்தியக்ஷமாகவே அறியலாம்.

11. வினா:—சதா சலனத்தையே வடிவாகவுடைய மனதிற்குச் சொரூபானுபவங்கூடுமா?

விடை:—மனதிற்குச் சத்துவகுணமே ஸ்வபாவமாகலானும், அது ஆகாசத்தைப் போன்று ஸ்வச்சமாயும், நிர்மலமாயு மிருத்தலானும் மனமென்பது உண்மையில் ஞான சொரூபமே. அத்தகைய ஸ்வபாவ நிலையில் அதற்கு மனமென்னும் பெயருமில்லை. ஒன்றை யொன்றாக அறியும் விபரீத ஞானமே மனமெனப்படுகிறது. ஞானமாத்திரமாக விருந்தசுத்த சத்துவ மனதானது தன் ஞான சொரூபத்தை மறந்து அவித்தையால் தானே தமோ குண வசத்தாய் உலகரூபமாகப் பரிணமித்து இரசோ குணவசத்தாய் தேகாதிகள் நானென்றும் உலகம் சத்தியமென்றும்பாவித்து இதன் மூலமுண்டாகும் இராகத்வேஷாதிகளால் புண்ணிய பாப கர்மங்களை சம்பாதித்து அவ்வாசனையால் ஜனன மரணங்களை யடையும் அநேக ஜன்மாந்தரங்களிற்

செய்துவந்த நிஷ்காம கர்மங்களால் மலம் (பாபம்) நீங்கின மனமானது சற்குரு மூலமாய் சிரவண மனனங்களியற்றி . நெடுங்காலம் ப்ரஹ்மத்யான மாகிற அதாவது அஹம் ப்ரஹ்மமென்னும் ஆத்மாகார மனோவிருத்தியின் சஹஜ ஸ்திதியைப் பெறுதற்கான நிதித்தியாசனம் செய்யவே மனதின் தமோகுண ரூபமான உலகாகார பரிணாம மடைதலும் இரஜோகுண ரூபமான அவற்றிலுள்ள சலனமும் நீங்கும். நீங்கவே மனம் சூக்ஷ்மமும் நிச்சலமுமாகும். ஸ்தூலமான (பெரிய) கட்டபாரையால் மெல்லிய பட்டு வஸ்திரத்தை இழையிடக் கூடாதது போலவும், காற்றினால் அதிகசலனமாகவுள்ள தீபத்தால் அதி சூக்ஷ்மமான வஸ்துக்களின் இலக்ஷணங்களை நிர்ணயிக்கக் கூடாததுபோலவும் ஸ்தூலமாகவும் சலனமாகவுமுள்ள இரஜோதமோகுண வசத்தான அசுத்தமனத்தால் மாத்திரம் அதிசூக்ஷ்மமும் நிச்சலமுமான வஸ்துவை அனுபவித்தல் கூடாதே யொழிய முற் கூறியபடி தியானத்தால் சூக்ஷ்மமும் நிச்சலமுமான சுத்த மனத்தில் சொரூபாநந்தம் ஆவிர்ப்பவிக்கும் (தோன்றும்). மனமின்றி அனுபவங் கூடாதாகையால் அதி சூக்ஷ்மமான விருத்தியோடுங் கூடிய தெளிந்த மனத்தால் அம்மயமாகவே யிருந்து சொரூபாநந்தம் அனுபவித்தல் கூடும். அப்போது தான் ப்ரஹ்ம சொரூபமாயிருப்பது நன்றாய் அனுபவமாகும்.

12. வினா:—பிராரப்தானுசாரமான வ்யவகாரங்களைச்செய்ய வேண்டியிருக்கிற மனதிற்கு வ்யவகாரநிலையிலேயே முற்கூறிய சொரூபானுபவம் வாய்க்குமா?

விடை:—ப்ராஹ்மணன் என்ன வேஷம் போட்டுக் கொண்டு ஆடினாலும் அவன் மனதில் ப்ராஹ்மணனென்னும் பாவம் எப்படியோ அப்படியே, எந்த வ்யவகாரங்களிலிருந்தாலும் தேகாதிகள் நானெனத் தோற்றாமல் ஆன்மா நானென்னுந் திடபாவம் வர வேண்டும். மனம் தன் நிலையைவிட்டுப் பஹிர்முகப் படுமானால் உடனே ஓ! ஓ!! தேகாதிகள் நாமல்லவே! நாமார்? என்னும் விசாரத்தால் மறுபடியும் தன்னிலையிலேயே யிருத்தவேண்டும். நானாரென்னும் விசாரம் சர்வதுக்க நிவிருத்திக்கும் பரமாநந்த ப்ராப்திக்குமான முக்கியவேதுவாகும். இப்படித் தன்னிலையில் மனம் அடங்க அடங்க, யாதொரு தடையுமின்மையால் சொரூபானுபவம் தானாகவே வாய்க்கும். அப்பால் விஷய சுக துக்கங்கள் மனதில்தாக்காது. எல்லாம் ஸ்வப்னம்போல் பற்றற்றுத் தோன்றும். எப்போதும் சர்வ பரிபூரணமாகவுள்ள ஸ்வாத்ம பாவனையை மறவாதிருத்தலே முடிவான பக்தியும் யோகமும் ஞானமும் மற்றுமுள்ள எல்லா தபசுகளுமா மென்று பெரியோர் கூறுகின்றனர்.

13. வினா:—கருமங்களிற் பிரவிருத்திக்குங்கால் இக்கருமத்தைச் செய்யும் கர்த்தாவும் இக்கரும பலனை யனுபவிக்கும் போக்தாவும் நாமல்ல. இது திரிகரணங்களின் சேஷ்டையாகும் என்ற பாவத்துடனிருக்கலாமா?

விடை:—ஆத்ம தேவதையாகிய தன்னிடத்திலிருந்தியதும், எப்போதும் அதைவிட்டு நீங்காமல் வ்யவகாரங்களில் உதாசீன பாவத்துடனிருக்கிறதுமான

மனது மேற்கூறியபடி சங்கற்பித்தல் கூடுமா? இப்படிப்பட்ட சங்கற்பங்களன்றோ பந்தம்? இவ்வித நினைவுகள் வாசனையால் வந்தாலும் மனதை நினைவின் வழி செல்லவிடாமல் தன்னிலையிலிருத்த முயல்வதோடு வ்யவகாரங்களில் உதாசீன பாவத்தோடிருத்தல் வேண்டும். மனதில் இது நல்லதா? அது நல்லதா? இதைச் செய்யலாமா? அதைச் செய்யலாமா வென்பதாதிய நினைவுகளுக்கு மிடங்கொடாமல் அத்தகைய நினைவுகளேதேனுந் தோன்று முன்னரே ஜாக்ரதையாய்த் தெரிந்து அதைத் தன்னிலையிலிருத்தி விடவேண்டும். கொஞ்ச மிடங்கொடுத்தால் தனக்கு இதமாயிருப்பவனைப் போலிருந்து கெடுதி செய்யும் ஹித சத்துருவைப்போல நம்மைத் தலை கீழாய்த் தள்ளிவிடும். தன்னை மறப்பதாலன்றோ இவ்வித நினைவுகள் தோன்றி மேன்மேலும் அநர்த்த முண்டாக்குகின்றன? விவேகத்தால் நானொன்றும் செய்யவில்லை. எல்லாம் கரணங்களின் சேஷ்டைகளே என்று சங்கற்பித்தல் வாசனையாகிற நினைவின்வழி செல்லும் மனதைத் தடுத்தற்குரிய உபாயமே யென்றாலும் நினைவின் வழி சென்றலன்றோ முற்கூறியபடி விவேகத்தால் தடுக்க வேண்டும்? தன்னிலையிலிருக்கிற மனது நானென்றும், எனக்கு வ்யவகாரமிருக்கிறதென்றும் சங்கற்பிக்குமா? எவ்விதத்திலும் மெல்ல மெல்ல ஈச்வரனாகிற தன்னை மறவாதிருக்கவே முயற்சிக்க வேண்டும். அது ப்ராப்தியானால் எல்லாம் சித்தியாகும். மற்றெவ்விஷயங்களிலும் மனதைச் செலுத்தவேண்டாம். பித்தனைப்போல் கர்மத்தால் நேரிட்ட வ்யவ

காரங்களைச் செய்தாலும் நான் செய்கிறேனென்ற நினைவு வராமல் தன்னிலையிலேயே மனதை வைத்திருக்கவேண்டும். உதாசீன பாவத்துடன் எத்தனையோ பக்தர்கள் எவ்வளவோ வ்யவகாரங்களைச் செய்திருக்க வில்லையா?

14. வினா:—சந்நியாசத்தின் யதார்த்தமான தாத்பர்யமென்ன?

விடை:—சந்நியாசமென்பது நானென்னும் சங்கற்பத்யாகமேயன்றி வெளி விஷயங்களை விடுவதல்ல. இந்த சந்நியாசமுள்ளவனுக்கு ஏகாந்தத்தி லிருந்தாலும் அபாரசம்சாரத்திலிருந்தாலும் சமமாகவே தோன்றும். * "வேறு விஷயத்தில் மனதைச் செலுத்தியிருக்கும்போது பக்கத்திலுள்ளது தோன்றாததுபோல ஞானி எவ்வளவு வ்யவகாரங்களைச் செய்யினும் நானென்ற போதம்வராமல் தன்னிடத்திலேயே மனதிருப்பதால் அவன் ஒன்றும் செய்யாதவனேயாம். தான் அசையாமற் படுத்திருந்தும் கனவில் தலை கீழாக விழுவதாய்க் காண்பதுபோல அஞ்ஞானி அதாவது நானென்பதறாதவன் ஏகாந்தனாய் சதா நிஷ்டையிலிருந்தாலும் சர்வ வ்யவகாரங்களையும் செய்தவனேயாம்" என்று பெரியோருங் கூறியிருக்கின்றனர்.

---

* "சாலவும்வா தனைபோகி லிம்மனஞ்செய் தொழில்புரிந்துந் தான்செய் யாதாஞ், சீலமன நெடிதகலி லருகிருந்தார் செப்புமொழி தெரியா தாப்போற், றாலமனந் தொழில்விடினுஞ் செய்ததாம் வாதனையே தன்னு மாகிற், கோலவுட லசைவறினுங் கனவிலே வரைநின்றுங் குழிவீழ் வார்போல்—வாசிட்டம்.

15. வினா:—கரணேந்திரியாதிகள் அறியுந் தருமத்தை யுடையனவாக விருந்தும் அவை திருசிய பதார்த்தங்களெனப் படுவதென்னை?

விடை:—

திருக்கு அல்லது அறி பொருள்.	திருசியம் அல்லது அறிபடு பொருள்.
(1) பார்ப்பவன்.	கடம்.
இனியும்	
(2) கண்.	தேக கடாதிகள்.
(3) கண்ணிந்திரியம்.	கண்.
(4) மனம்.	கண்ணிந்திரியம்.
(5) ஜீவன்.	மனம்.
(6) அறிவு.	ஜீவன்

மேற்கண்டபடி அறிவாகிய நாமே எல்லா பதார்த்தங்களையு மறிவதால் நாமே திருக்கெனப்படுவோம். கடாந்தமாயுள்ள பதார்த்தங்கள் யாவும் நம்மால் அறியப்படுவதால் திருசியங்களாம். மேற்காட்டியுள்ள அறிவறியாமை யடுக்குகளிற் கூறப்படும் திருக்கு திருசியங்களிலும் ஒன்று மற்றொன்றுக்குத் திருக்காக விருப்பினும் அது வேறொன்றுக்கு திருசியமாகலான் அவையாவும் உண்மையில் திருக்காகா. நாம் எல்லாவற்றையு மறிவதால் திருக்கென்றும் ஒன்றாலும் அறியப்படாததால் திருசிய மன்றென்றும் சொல்லப்பட்டாலும், திருசியங்களைப் பற்றியே நாம் திருக்கென்று வழங்கப் படுகிறோமே யன்றி உண்மையில் திருசியமென்பது நமக்கன்னிய மின்மையால் நாம் அவ்விரண்டிற்கும் அதீதமான பொருளாவோம். ஏனையவெல்லாம் திருக்கு திருசியங்களுக்கு உட்பட்டனவே,

16. வினா:—அகங்காரம், ஜீவன், ஆன்மா, ப்ரஹ்மம் ஆகிய இவற்றிற்கு தாதான்மிய முண்டாவதெவ்வாறு?

விடை:—

திருஷ்டாந்தம்.	தாஷ்டாந்தம்.
(1) அயப்பிண்டம்	அகங்காரம்
(2) தப்தாயப்பிண்டம்	ஆன்மஸ்வபாவத்தோடு அத்தியாசமாய்த் தோற்றுகிற ஜீவன்.
(3) தப்தாயப் பிண்டத்திலுள்ள அக்னி	தேகந்தோறும் விளங்கும் ஜீவனிலுள்ள சிற்பிரகாசம் அதாவது கூடஸ்த ப்ரஹ்மம்.
(4) ஏகமாயுள்ள அக்னி ஜ்வாலை	ஏகமாயுள்ள வ்யாபக ப்ரஹ்மம்.

மேற்காட்டியுள்ள திருஷ்டாந்தத்தால் அகங்கார, ஜீவ, சாக்ஷி, சர்வ சாக்ஷிகளுடைய தாதான்மியம் விளங்கும்.

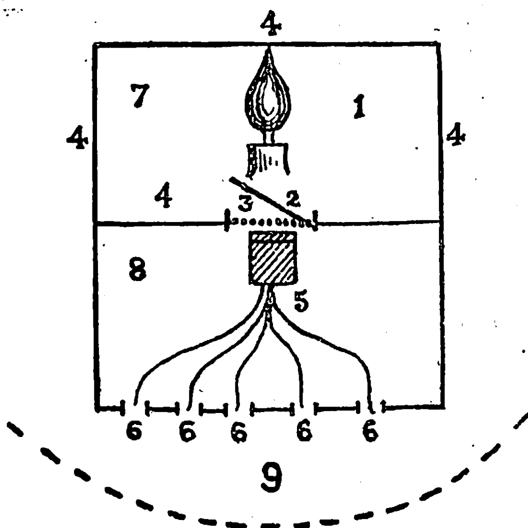
தட்டான் மெழுக்குருண்டையில் கணக்கற்ற நானா லோகங்களின் அணுக்களடங்கி ஒரே மெழுகாகக் காணப்படுவது போன்று சுழுத்தியில் எல்லா ஜீவர்களுடைய ஸ்தூல, சூக்கும தேகங்களும் ஒரேயிருட்டாகிய அவித்தை அதாவது சமஷ்டிமாயையில் அடங்கி ஆத்மாவில் லயித்து ஒன்றுபட்டிருத்தலால் எங்கும் ஒரே இருட்டைக் காண்கிறார்கள். இந்த சுழுத்தியாகிய இருட்டிலிருந்து சூக்கும தேகம் அதாவது அகங்காரமும் அதிலிருந்துஸ்தூல தேகமும் உண்டாகிறது. அகங்கார முண்டாகிற பொழுதே தப்தாயப்பிண்டம் போன்று ஆன்மஸ்வ

பாவத்தோடும் அத்யாசமாய்த் தோன்றுகிறது. இங்ஙனம் சிற்பிரகாசத்தோடு தாதான்மியமாகக் கூடியிருக்கும் மனமாகிய அகங்கார ரூபனான ஜீவனை யன்றி ஜீவசாக்ஷியாகிய ஆன்மாவும், ஆன்மாவை யன்றி சர்வசாக்ஷியாகிய ப்ரஹ்மமும் இன்றும். தப் தாயப் பிண்டமானது கொல்லனாலெவ்வாறடிபட்டு விகாரமுற்றாலும் எப்படி அதிலுள்ள அக்னிமாத் திரம் அவற்றால் யாதொரு சலனமும் அடைவ தின்றோ அப்படியே, ஜீவன் எவ்வளவு வ்யவகாரங் களிலுழன்று சுகதுக்கங்களை யனுபவித்தாலும் அதி லுள்ள ஆன்மஜோதிமாத்திரம் அவற்றால்யாதொரு சலனமுமின்றி ஆகாசம்போல் வ்யாபகமாயும் ஞான மாத்திரமாயும், ஏகமாயும் விளங்கும் ப்ரஹ்ம சொரு பமாகவே ஹ்ருதயத்தில் பிரகாசிக்கிறது.

17. வினா:—ஹிருதயத்தில் ஆன்மாவே ப்ரஹ்மமாகப் பிரகாசிக்கிறதென்றதெப்படி?

விடை:—தீபஜ்வாலையினுள்ளேயுள்ள காலியிடத்திலிரு க்கும் பூதாகாசமானது அந்த ஜ்வாலையினுள்ளும் புறம்பும் அபேதமாய் நிறைந்து எல்லையற்று விளங் குதல்போன்று ஹிருதயத்தில் ஆன்ம ஜோதியி னுள்ளேயுள்ள ஞானகாசமும் அவ்வான்ம ஜோதி யினுள்ளும் புறம்பும் அபேதமாய் நிறைந்து எல்லை யற்று விளங்குகிறது. இதுவே ப்ரஹ்மமென்ப தாம்.

18. வினா:—ஏகமாயும் அகண்டமாயும் விளங்கும் சொப் பிரகாசவடிவ ஆன்மஜோதியின்கண் அவஸ்தாத்ர

யம், தேகத்ரயமாதிய கற்பனைகள் தோற்றுவதும், தோற்றினும் ஆன்மா மாத்திரம் எப்போதும் அசல மாகவே யுள்ளதென்பது மெவ்வாறு ?

விடை:—

	திருஷ்டாந்தம்.	தாஷ்டாந்தம்.
(1)	தீபம்.	ஆன்மா.
(2)	கபாடம்.	நித்திரை.
(3)	வாயிற்படி.	மஹாதத்வம்.
(4)	உட்சுவர்.	அவித்தை அல்லது காரண தேகம்.
(5)	கண்ணாடி.	அகங்காரம்.
(6)	ஜன்னல்கள்	ஞானேந்திரிய பஞ்சகம்.
(7)	உள்மனை.	காரண தேகம் விளங்கும் சுழுத்தி.

(8) நடுமனை. — சூக்ஷ்மதேகம் விளங்கும் சொப்பனம்.

(9) முற்றம். — ஸ்தூலதேகம் விளங்கும் ஜாக்ரம்.

ஆத்மதீபம் சுஷுப்தியில் அவித்தை (4) யுட்சுவரும் நித்திரைக்கதவுங் கூடின காரணதேக (7) வுள்மனையில் தானே விளங்க, காலகருமாதி பிராணனால் உறக்கக் (2) கதவைத் திறக்கவும் மஹாதத்வ (3) வாயிற்படிக், கடுத்த அகங்காரக் (5) கண்ணாடி ஆத்மப் (1) பிரதிபலனப் பிரகாசத்துடன் சொப்பன (8) நடுமனையையும் பஞ்சேந்திரியப் (6) பலகணிவழி ஜாக்ர (9) முற்றத்தையும் விளக்கி, காலகருமாதிவாயுவால் நித்ராகபாடம் மூடவே நனவு கனவுகளோடு நானற்றுத்தான் (ஆன்மா) மாத்திரம் என்றும் விளங்குவதால் ஆத்மாவின் அசலமான விருப்பும் அகங்காரத்திற்கும் அதற்குமுள்ள பேதமும் அவஸ்தாத்ரய தேகத்ரயமர்தியன தோற்றுவதும் இத்திருஷ்டாந்தத்தால் நன்கு விளங்கும்.

19. வினா:—விசாரலக்ஷணங்களை இவ்வளவு விஸ்தாரமாகக் கூறக்கேட்டும் என்மனம் சிறிதும் சாந்தியடையவில்லையே! இதற்குக் காரணமென்ன?

விடை:—மனோபலம் அதாவது சித்தத்தின் ஒருமைப்பாடின்மையே அதற்குக் காரணம்.

20. மனோபலமின்மைக்குக் காரணம் யாது?

விடை:—ஆன்ம விசாரத்திற்குத் தன்னை அதிகாரியாகச் செய்கிற சாதனங்களான தியான யோகமாதியவற்றில் முன்னரே வேண்டிய அளவு கிரம

மாய்ப் பயின்று அதனால் இடையறாத சஜாதீய விருத்தியின் பிரவாகத்தை சஹஜமாகப் பெற்றிருக்கும் பரிபக்குவமுள்ள மனதாயிருந்தால் இவ்விசார சிரவணஞ் செய்தவுடனே தனது எதார்த்த சொரூபத்தை அபரோக்ஷமாகத் தெரிந்து எப்போதும் தன்னிலையினின்றும் நீங்காது பரமசாந்தியுடன் விளங்கும். இங்ஙனம் பரிபக்குவமடையாத மனதிற்கு விசாரசிரவணத்தால் உடனே அபரோக்ஷ ஞானமும் உபசாந்தமும் வாய்ப்பது துர்லபமே; என்றாலும், சிறிதுகாலம் மன வொடுக்கத்திற்குரிய சாதனங்களிற் பழகிவந்தால் காலக்கிரமத்தில் சித்தோபசாந்தம் சித்திக்கும்

21 வினா:—மனவொடுக்கத்திற் குரிய சாதனங்களில் முதன்மையான தெது?

விடை:—ப்ராணவொடுக்கமே மனவொடுக்கத்திற்குச் சாதனமாம்.

22. வினா:—ப்ராண நிரோத முண்டாவதெப்படி?

விடை:—கேவல கும்பகத்தாலேனும் ப்ராணாயாமத்தாலேனும் ப்ராண நிரோத முண்டாகும்.

23. வினா:—கேவல கும்பகமென்றாலென்ன?

விடை:—இரேசக பூரகங்களின்றியே ஹ்ருதயத்தில் ப்ராணனை ஸ்திரப்படுத்துவதாம். இது ப்ராணோபாசனை முதலியவற்றால் சித்திக்கத் தக்கது.

24. வினா:—ப்ராணாயாம மென்றாலென்ன?

விடை:—யோக சாஸ்திரங்களில் கூறியுள்ள கணக்கின்படி இரேசக, பூரக, கும்பகங்கள் வாயிலாய் ப்ராணனை ஹ்ருதயத்தில் ஸ்திரப்படுத்துவதாம்.

25. வினா:—ப்ராண நிக்ரகம் மனோ நிக்ரகத்திற்குச் சாதனமா யிருப்பதெப்படி.

விடை:—ப்ராணனைப் போலவே மனமும் வாயுவின் அம்சமாகலானும் இவ்விரண்டுக்குமே சலிக்குந் தன்மை சுபாவமாகலானும் இவ்விரண்டின் பிறப்பிடம் ஒன்றே யாகலானும் இவ்விரண்டுள் ஒன்றினொடுக்கமே மற்றதி னொடுக்கத்திற்குக் காரணமாகலானும் ப்ராண நிரோதம் மனோ நிரோதத்திற்குச் சாதனமென்பதிற் சந்தேகமில்லை.

26. வினா:—ப்ராணபந்தனம் மனோலயத்திற்கு மாத்திரம் சாதனமாகிறதே யன்றி மனோ நாசத்திற்குச் சாதன மாகாமையான் மனோநாசத்திலேயே தாற்பரியமுடைய விசாரத்திற்கு இது சாதனமாவதெப்படி?

விடை:—ஆன்ம சாட்சாத்காரம் சித்தித்தற்குரிய சாதனங்களை அஷ்டாங்கயோகம் அஷ்டாங்கஞானமென இரு பிரிவுகளாகச் சுருதிகளிற் கூறியுள்ளபடியால் அவ்வியோகாஷ்டாங்கங்களி லொன்றாகிய ப்ராணாயாமத்தினாலாவது அல்லது கேவல கும்பகத்தினாலாவது பந்தப்பட்டமனதை அதோடு விட்டு விடாமல் மேற்சாதனங்களாகிய ப்ரத்தியாகார முதலியவற்றில் கிரமமாகப் பழக்கிவரின் முடிவில் விசார பல ரூப சொரூப சாட்க்ஷாத்காரம் பெறுதல் திண்ணம்.

27. வினா:—யோகாஷ்டாங்கங்களெவை?

விடை:—இயமம், நியமம், ஆசனம். ப்ராணாயாமம், ப்ரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி யென்பனவாம். இவற்றில்—

†. (1) இயமம்:—அஹிம்சை, சத்தியம், திருடாமை, பிரமசரியம், அபரிக்கிரகமாதிய ஒழுக்க முடைமையாம்.

†. (2) நியமம்:—சௌசம், சந்தோஷம், தவம், ஸ்வாத்யாயம், ஈச்வரப்ரணிதானமாதிய ஒழுக்கமுடைமையாம்.

(3) ஆசனம்:—ஆசன பேதங்கள் 84 வகையாகும் அவற்றில் சிம்ஹம், பத்ரம், பத்மம், சித்தம் ஆகிய விந்நான்குமே சிரேஷ்டமென்றும், இதிலும் § சித்தாசனமே மிக சிரேஷ்டமென்றும் யோகசாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன.

(4) ப்ராணாயாமம்:—சுருதிகளிற் கூறியுள்ள மாத்திரைக் கணக்கின்படி ப்ராணனை வெளிவிடுவது இரேசகமென்றும், உட்கொள்ளுவது பூரகமென்றும், ஹ்ருதயத்தில் நிறுத்துவது கும்பகமென்றும் சொல்லப்படும். மாத்திரை யளவுகளைப் பற்றிச் சில சாஸ்திரங்களில் இரேசக பூரகங்களுக்குச் சம

---

†. யோகாதிகாரிக்குரிய சர்வ சன்மார்க்கங்களின் ப்ராப்தியே இயம நியமங்களின் தாத்பர்யமாம். இவைகளைப்பற்றி விரிவாயறிய வேண்டின் யோகசூத்ரம் ஹடயோகதீபிகை முதலிய நூல்களில் காண்க.

§. சித்தாசனம்:—இடது குதிகாலை இலிங்கத்தின் மேல் வைத்து அதன்மேல் வலது குதிகாலை வைக்கவேண்டும். புருவங்களின் மத்தியில் த்ருஷ்டிவைத்து சரீரம் கட்டைபோல் நிமிர்ந்து நிச்சலமாக இருக்கவேண்டும்.

மும் கும்பகத்திற்கு இரண்டுபங்கும், சில சாஸ்திரங்களில் இரேசகத்தைப்போல் பூரகத்திற்கு இரண்டு பங்கும் கும்பகத்திற்கு நான்கு பங்குமெனச் சொல்லப்பட் டிருக்கிறது. மாத்திரையென்பது காயத்ரி மந்திரத்தை ஒருமுறை யுச்சரிக்குங் காலமாகச் சொல்லப்படுகிறது. இவ்வித இரேசக, பூரக, கும்பகங்களடங்கிய பிராணாயாமத்தைத் தன்னாலியன்ற அளவு மிருதுவாகவும் க்ரமமாகவும் நாடோறும்மப்யசித்துவரின் சரீரத்தில் ஜர்வித இளைப்புடன் சலனமற்று ஆனந்தமா யிருத்தற்கான இச்சை மனத்திற்குண்டாகும். இதன்பின் ப்ரத்தியாகாரம் செய்யவேண்டும்.

(5) பிரத்தியாகாரம்:—வெளியிலுள்ள நாமரூபங்களிற் செல்லவொட்டாமல் மனதை ஒருவழிப் படுத்தலாம். இதுகாறும் ஓடியுழன்ற மனது இப்போது ஒரு வழிப்பட்டிருத்த லருமையாதலின் இதற்கு (1) மனோமாத்திர ப்ரணவத்யானம் (2) புருவமத்ய நாட்டம் (3) நாசிகாக்ரத்ருஷ்டி (4) நாதானுசந்தானம் ஆகியவை சகாயமாம். இப்படியொருமைப்பட்ட மனம் ஓரிடமேயிருக்க யோக்கியமானதாகும். இதன் பின் தாரணை செய்யவேண்டும்.

(6) தாரணை:—மனதை தியான யோக்யமானதோர் ஸ்தானத்தி லிருத்துவதாம். ஹிருதயமும் ப்ரஹ்மரந்திரமுமே சிரேஷ்டமான தியான யோக்கிய ஸ்தானங்களாம். இவ் விருவிடங்களிலுமுள்ள † அஷ்டதள பத்மங்களின் மத்தியில் ஆத்மதேவதா

---

† ப்ரஹ்மரந்திரத்திலுள்ளது சஹஸ்ர (1000) தளபத்ம மானாலும் அதுவும் 125 சிறுதளங்களுடைய அஷ்டதள பத்மமேயாம்.

ரூப ப்ரஹ்ம சொரூபமே தீபஜ்வாலைபோலும் ப்ரகாசித்துக் கொண்டிருப்பதாகப் பாவித்து மனதை அதில் ஸ்திரமாய் நிறுத்துவதாம். இதன்பின் தியானம் செய்யவேண்டும்.

(7) தியானம்:—முற்கூறிய அத்தேஜோமய சொரூபத்திலும் தான் வேறில்லையென்று ஸோஹம்பாவனையால் தியானிப்பதாம். இதிலும் "எங்குமுள்ள ப்ரஹ்ம சொரூபமே ஆன்மரூபமாய் ஹ்ருதயத்தில் புத்தி சாட்சியாகப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும்" என்னும் சுருதியின்படி அங்ஙனமாயிருக்கும் நானார்? என்னும் விசாரத்தால் விசாரிக்கில் ஹ்ருதய கமலத்தில் ஆன்ம தேவதையானவர் 'அஹம் அஹ' மெனத் தானாகவே ஜ்வலித்துக் கொண்டிருப்பது விளங்கும். இவ்வனுசந்தானரூப தியானமே சிரேஷ்டமாம்.

(8) சமாதி:—மேற்கூறிய தியானத்தின் பரிபாகத்தால்தான் இன்னானென்றும், இன்னது செய்கிறோமென்றும் தோன்றாமல் மனது தியானரூபத்திலேயே லயித்த அல்லது அஹம் அஹம் என்னும் ஸ்புரிப்பு அடங்கிய (சூக்ஷ்மமான) ஸ்திதியே சமாதியென்பதாம். இதில் நித்திரைமாத்திரம் வராமல் பாதுகாத்துக்கொண்டு தினந்தோறும் விடாமல் கிரமமாக அனுசந்தித்து வந்தால் ஈச்வரன் கூடிய சீக்கிரத்தில் மனோ விசிராந்திரூப சிரேஷ்டமான கதியை அனுக்கிரஹிப்பார்.

28. வினா:—பிரத்தியாகாரத்தில் ப்ரணவத்தை மனோ மாத்திரமாகத் தியானிக்கச் சொல்லியதின் தாற்பரியமென்ன?

விடை:—ப்ரணவத்தியானம் செய்யச் சொல்லியதின் தாற்பரிய மிதுவாம்:—ப்ரணவமென்பது அகார, உகார மகார, அர்த்த மாத்திரை யென்னும் மூன்றரை மாத்திரைகள் கூடிய ஓங்காரமாம். இவற்றில் அகாரமென்பது ஜாக்ர விச்வ ஜீவ, ஸ்தூலதேகங்களென்றும், உகாரமென்பது ஸ்வப்ன தைஜஸஜீவ சூக்ஷ்மதேகங்களென்றும், மகாரமென்பது சுஷுப்தி பிராக்ஞஜீவ காரண தேகங்களென்றும், அர்த்தமாத்திரை யென்பது துரியம் அல்லது ஆன்மசொரூபம் அல்லது அஹம் சொரூபமென்றும், இதற்கப்பாற்பட்ட நிலை துரியாதீதமாகிய ஆனந்தமாத்திர சொரூபமென்றும் சொல்லப்படும். முன்தியானத்திற்கூறிய இந்நான்காவதான அஹம் சொரூபமே மற்ற அகார உகார மகாரங்களென்னும் மூன்று மாத்திரைகளடங்கியுள்ள அமாத்திரை சொரூபமென்றும், மௌனாக்ஷர மென்றும் அஜபை யென்றும், ஜபியாமல் ஜபித்தலென்றும், பஞ்சாக்ஷராதி சர்வ மந்திரங்களின் சாரமான அத்வைத மந்திர மென்றும் கூறப்படும். இவ்வெதார்த்த அர்த்தம் சித்தித்தற்பொருட்டே ப்ரணவத்தியானம் செய்யப்படுவதாம். இந்த ஆத்மானுசந்தான பக்திரூப தியானத்தின் பரிபாக அவஸ்தையே சமாதி யெனப்பட்டு நிரதிசயானந்த மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும். பெரியோர்களும் ஸ்வாத்மானுசந்தானரூபபக்தி யொன்றினாலேயே மோக்ஷமடையவேண்டும் எனக் கூறியிருக்கின்றனர்.

29. வினா:—தியானத்தில் தீபஜ்வாலைபோல் ப்ரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் தேஜோமய சொரூபத்திலும்

தான் வேறில்லையென்று ஸோஹம் பாவத்துடன் தியானிக்கக் கூறியதின் தாற்பரியமென்ன?

விடை (a) தேஜோமயத்தினும் தான் வேறில்லையென்று பாவிக்கக் கூறியதன் தாற்பரியமிதுவாம்:—சுருதிகளில் தியான லக்ஷணத்தைப்பற்றி "கைலாசம் வைகுண்டம் பரமபத மென்பனவாகக் கூறப்படுகிற அஷ்டதளத்தோடுங் கூடிய ஸர்வாத்மகமான ஹிருதயகமல மத்தியில் அங்குஷ்டமாத்ர பரிமாணமாய் மின்னலைப்போற் காந்தியுள்ளதாய் தீபஜ்வாலைபோலும் ப்ரகாசிக்கும் அவ்வஸ்துவைத் தியானித்து புருஷன் அமிர்தத்வத்தையடைகிறான்" என்று கூறியிருத்தலால் இதிலிருந்து தான் வேறு அது வேறு என்ற பேதபாவமும் பின்னத்யானமும் வஸ்துவில் பரிச்சின்னபுத்தியும் ஏகதேச புத்தியுமாகிய தோஷங்கள் சம்பவியாதிருத்தற் பொருட்டாம்.

(b) ஸோஹம் பாவத்துடன் தியானிக்கக் கூறியதன் தாற்பரியமிதுவாம்:— ஸஃ + அஹம் - ஸோஹம். ஸ:— பரமாத்மா, அஹம் - நானென விளங்கும் ஆத்மா பிரமபுரமென்னும் தேகமாகிய பட்டணத்தில் ஹிருதய கமலாசனத்தில் வசிக்கும் ஜீவனாகிய சிவலிங்கத்தை அதாவது தன்னை, தேகாதிகளை நானென்று வெளிமுகத்திற் சஞ்சரிக்கும் அகங்கார ரூப மனதை ஹிருதயத்திலடக்கி தேகாதிகளிலுள்ள அஹம்பாவம் நீங்கி தேகத்திலிருக்கும் நானார்? என்ற விசாரத்தோடும் நிச்சலமாக இருந்தபடியிருந்து விசாரிக்குங்கால் அந்த அஹம் அஹம் என்று சூக்ஷ்மமாக ஸ்புரித்துக் கொண்டிருக்கும் ஆத்மசொரூபமே எல்லாமா யல்லவுமாய் பாஹ்யாந்

தர பேதமின்றி எங்கும் விளங்கும் பரமாத்ம சொரூபமாகலானும், அந்த ப்ரஹ்மமே நானென் பதன் பொருளாய் முற்கூறிய ஜ்வாலாகாரமாக விள ங்கலானும் அதை தன்மயமாக பாவித்தலின்றி அன் னியமாக பாவிக்கின் அறியாமை நீங்காதாகலான் அங்ஙனம் பாவிக்கக் கூறியதாம்.

வெகுகாலம் இவ்வாத்மானுசந்தான மாகிற ஸோ ஹம் பாவனையால் நிரந்தரம் வஸ்துவை நிச்சலமாய் த்யானித்துவந்தால் ஹ்ருதயத்திலுள்ள அஞ்ஞான அந்தகாரமும், அஞ்ஞான தற்காரியங்களான ஸர்வ ப்ரதிபந்தங்களும் நீங்கி பரிபூரண ஞானம் லப்த மாகும். †.

இங்ஙனம் தேகமாகிய பட்டணத்தில் ஹ்ருதய குஹையிலிருக்கும் வஸ்துவை யறிதலே, ஸர்வபரி பூரணமாயிருக்கும் ஈச்வரனை அறிதலாம்.
‡. "நவத்வாரங்களுடன் கூடிய தேகமாகிய புரி யில் ஞானி சுகமாய் வசிப்பன்"

"தேகமே ஆலயம். ஜீவனே சிவன். அவனை ஸோ ஹம் பாவனையால் பூஜிக்கின் முக்தியுண்டாகும்"

"பஞ்சகோசாத்மக தேகமே குஹை அதில் வசிக் கும் பரமே குஹேசன்" என்று சுருதிகளுங் கூறு கின்றன. ஆத்மாவே ஸர்வதேவாத்மக வஸ்து

†. "சிந்தனை புறஞ்செலாச் சிவோகம் பாவனை
சந்தத முஞற்றிடிற் சமாதி வந்துறும்."
—பிரபுலிங்கலீலை.

‡. "ஒன்பதுபொய் வாசலமை யூரதனி னுள்ளே
யின்பவுரு வாயினிதி ருப்பனியல் பாலே"
—பகவத் கீதை.

வாகலான் ஸர்வ தியானங்களினும் தானாகிய ஆத்மத்யானமே சர்வ சிரேஷ்டமாம். மற்ற த்யானங்களனைத்தும் இதில் அந்தர்ப்பூத மாகலானும், இது சித்தித்தற்பொருட்டே மற்ற த்யானங்கள் சொல்லப்பட்டிருத்தலானும், இதுஸித்தியானால் மற்றவை தேவையில்லை. தன்னை அறிவதே கடவுளை அறிவதாகும். தியானிக்கும் தன்னையறியாமல் இதரமாய் தெய்வமிருக்கிறதென்றெண்ணி த்யானிப்பது "தனது நிழலைக் காலால் அளத்தற்குச் சமானம்" என்றும், *"கையிலிருக்கும் அத்யபூர்வமான கௌஸ்துப ரத்னத்தைத் தூர எறிந்துவிட்டு மிக அற்பமான சங்குமணி தேடுதற்குச்சமான" மென்றும் பெரியோர் கூறுகின்றனர்.

30. வினா:—ஹிருதயமும் ப்ரஹ்மரந்திரமுமே தியான யோக்கிய ஸ்தானங்களெனினும் அவசியமாயின் ஆறாதார தரிசனைகளையுங் கொள்ளலாமா?

விடை:—தியான ஸ்தானங்களாகக் கொள்ளப்படும் ஆறாதார முதலியவனைத்தும் கற்பனைகளேயாம். இவையாவும் ஆரம்பயோகிகளுக்கே உரியன. ஆறாதார தரிசனைகளைப்பற்றி "நம்மை சிருஷ்டி, ஸ்திதி, சங்காரங்கள் செய்யும் அத்வைத பரிபூரண ஞான சொரூப ஆன்மாவாகிறகடவுளை கணபதி, ப்ரஹ்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன், மஹேச்வரன், சதாசிவனு

* "அகமகமென் றனைத்துயிரி னிடத்துமிருந் தனவரத முரைப்ப தாகி
நிகழொளியா யாத்துமதத் துவமான சொரூபத்தை நினைத்தல் செய்வாம்
திகழ்தப குகையுறையுந் தேவதையை விட்டயலே தெய்வந் தேடல்
மிகவரிய கவுத்துவத்தை யெறிந்துசிறு மணிதேடும் வேட்கை போலாம்."

—வாசிட்டம்.

திய நாமரூபங்களாக பாவனையாலுண்டாக்கிக் கெடுப்பது மஹா பாவமே" என்று சிவயோகிகளும்; "அவை யனைத்தும் பனோகற்பனைகளே" என்று வேதாந்திகளும் கூறுகின்றனர். ஆகவே எல்லாவற்றையும் அறியும் ஞான சொரூபமாகிற தன்னையறிந்தால் எல்லாமறிந்ததாகும். "யாதொன்றிருந்தபடியறிய அறியா வெல்லாமறிந்தனவாம்" என்று பெரியோருங் கூறியிருக்கின்றனர். நாநா பாவனையோடுங் கூடியுள்ள நாம் கடவுளாகிய ஆன்மாவை பாவித்து வந்தால் அந்த ஏகபாவனையால் அநேக பாவனைகள் நீங்கி முன்னுள்ள ஏகபாவனையும் நசிக்கும். இதுவே தன்னை அல்லது கடவுளை யறிவதாம். இதுவே முத்தி.

31. வினா:—ஆன்மாவை பாவிப்பதெப்படி?

விடை:—ஆன்மா இருட்டும் ப்ரகாசமுமல்லாத சுயஞ்ஜோதியாய், தன்மயமாய் தனக்குத்தானே ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் வஸ்துவாகலான் அதை இப்படியென்றும் அப்படியென்றும் பாவித்தல் கூடாது. பாவிக்கும் நினைப்பே பந்தமாக முடியும் மனதை ஆன்மாகாரமாக்குவதே ஆன்ம பாவத்தின் தாற்பரியமாம். ஹ்ருதயமென்னுங் குகையின் மத்தியில் கேவலப்ரஹ்மமே "நான், நான்" என்று ப்ரத்தியட்சமாய் ஆன்மரூபமாகப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருத்தலை அறியாது ஆன்மாவைப் பலவிதங்களாகப் பாவிப்பதினும் அறியாமை வேறுண்டோ?

32. வினா—"ஹ்ருதயத்தில் 'நான், நான்' என்று ஆன்மரூபமாக ஸ்புரித்துக்கொண்டிருக்கிறது" என்ற

ப்ரஹ்ம நிலையை எளிதிற் போதமாகுமாறு இன்னும் சற்று விளக்கமாக விஸ்தரித்துக் கூறுதல் கூடுமா?

விடை:—சுழுத்தி மூர்ச்சையாதிய காலங்களில் எவ்வித ஞானமும் அதாவது தன்ஞானமோ அன்னிய ஞானமோ அற்பமுமின்றென்பது எவர்க்கு மனுபவ மன்றோ? பின்னர் தூக்கத்தினின்றும் 'விழித்தேன்' மயக்கத்தினின்றுந் 'தெளிந்தேன்' என்ற அனுபவம் முற்கூறிய நிர்விசேஷ நிலையினின்றுதித்ததோர் விசேஷ ஞானத்தினது தோற்றமன்றோ? இவ்விசேஷ ஞானமே விஞ்ஞானமெனப் படுகிறது. இவ்விஞ்ஞானமானது ஆன்மாவையேனும் அனான்மாவையேனும் ஆச்ரயித்தே விளங்குமல்லாது தனியாகப் பிரகாசிக்காது. இது ஆன்மாவை யாச்ரயிக்கும்போது மெய்ஞ்ஞானம், ஆன்மாகார மனோவிருத்திஞானம், அகண்டாகார ஞானமென்றும்; அனான்மாவை யாச்ரயிக்கும்போது அஞ்ஞானமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இவ் விஞ்ஞானம் ஆன்மாவை யாச்ரயித்து ஆன்மாகாரமாக விளங்கும் ஸ்திதியே "அஹம் ஸ்புரிப்பு" எனச் சொல்லப்படுகிறது. இந்த ஸ்புரிப்பு வஸ்துவைவிட்டுத் தனியாக இராது. இந்த ஸ்புரிப்பே வஸ்துவை அபரோக்ஷப்படுத்தற்கான தக்க குறியாம். என்றாலும் இதுவே வஸ்து நிலையாகாது. இந்த ஸ்புரிப்பானது எதனை ஆச்ரயித்து விளங்குகிறதோ அந்த மூலமே வஸ்து அல்லது ப்ரஜ்ஞான மெனப்படும் வேதாந்தம் "ப்ரஜ்ஞானம் ப்ரஹ்மம்" என்றது இதுபற்றியேயாம்.

இதனை:—

† நிகழ்சுயஞ் சோதி யாகி நிகிலசாட் சியுமா மான்மா
புகலும்விஞ் ஞான கோசம் பொருந்தியே விளங்கு மென்றும்
இகழ்விலா விவ்வான் மாவை யிலக்கிய மாகப் பற்றி
அகமென வனுப விப்பா யகண்டமாம் விருத்தி யாலே

என்னும் சுருதியின் தாற்பரியத்தானுந் தெளிக.

33. வினா:—அந்தர் பூஜை அல்லது நிர்க்குண பூஜை யென்பதென்ன?

விடை:—நிர்க்குண பூஜையைப்பற்றி ரிபுகீதை முதலிய நூல்களில் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருந்தாலும் சர்வ யஞ்ஞ, தான, தப, வ்ரத, ஜப, யோக, பூஜைகளும் அஹம் ப்ரஹ்மம் என்னும் த்யானமே யாகலான் சர்வ ப்ரகாரத்தாலும் அஹம்ப்ரஹ்ம பாவனையை எப்போதும் விடாதிருக்க வேண்டுமென்பதே நிர்க்குண பூஜையின் தாற்பரியம்.

34. வினா:—ஞானாஷ்டாங்கங்களெவை?

விடை:—இயம நியமாதிகளாகிய முற்கூறிய அவ்வெட்டுமாம். இவற்றில்:—

1. இயமம்:—தேகாதி ப்ரபஞ்சவிடயங்களிலுள்ள தோஷங்களைத் தெரிந்து இந்திரிய சமூகங்களை அடக்குதல்.
2. நியமம்:—சஜாதீய விருத்தியின் ப்ரவாகமும் விஜாதீய விருத்தியின் திரஸ்காரமுமாம் அதாவது பரமாத்மாவின்கண் இடையறாதுண்டாகும் அன்பு.
3. ஆசனம்:—எதனிடத்து இடைவிடாத ப்ரஹ்ம சிந்தனம் சுகமாக வுண்டாகுமோ அஃதாசனம்.

---

†. விவேக சூடாமணி.

4. ப்ராணாயாமம்:—தேகாதி ப்ரபஞ்சவிடயங்களின் நாமரூபமென்ற அசத்தான இரண்டம்சங்களையும் நீக்குதல் இரேசகமும்; அவைகளில் அனுசூதமா யிருக்கும் ஸத், சித், ஆநந்த மென்ற சத்தான மூன்றம்சங்களையும் கிரகித்தல் பூரகமும்; அங்ஙனம் கிரகித்த அம்சங்களை உள்ளிருத்தல் கும்பகமுமாம்.

5. ப்ரத்தியாகாரம்:—முன் நீக்கிய நாமரூபங்கள் மனதில் கலவாது காத்தல்.

6. தாரணை:—அஸ்தி, பாதி, ப்ரியரூபமே தானாகிய ஆத்ம சொரூபமென்று மனதை வெளி நாடாது ஹ்ருதயத்தில் நிறுத்தல்.

7. தியானம்:—'சிந்மாத்ரவடிவே' நானென்று சிந்தித் திருத்தல், அதாவது முற்கூறியபடி பஞ்சகோசாத்மகமான சரீரத்தை நானல்ல வென்று அப்படியேயிருத்தி நானாரென்று விசாரிக்க, அங்கு தான்றானாப் ஸ்புரித்துக்கொண்டிருக்கும் அஹம் சொரூபமாய் இடையறா திருத்தல்.

8. சமாதி:—முற் கூறிய அஹம் ஸ்புரிப்பும் அடங்கிய (சூக்ஷ்மமான) சாக்ஷாத்கார நிலையாம்.

இவ்வித ப்ராணாயாமாதிகளுக்கு, முன் யோகப் பிரிவிற் கூறிய ஆசனாதி நியமங்கள் வேண்டுவதின்று. எங்கிருந்தாலும் எப்போதும் செய்யலாம். யோகம், ஞானம் ஆகிய இவ்விரண்டில் தன

க்குப் பிரியமாகத் தோற்றுவதையாவது அல்லது இரண்டையுமே யாவது சமயோசிதமா யனுஷ்டிக் கலாம். மறதியே சர்வ அநர்த்தங்களுக்கும் மூல மென்றும் † முமுட்சுக்களுக்குக் காலனென்றும் பெரியோர் கூறுவதால் எவ்விதத்திலேனும் ஆன்ம சொரூபமாகிற தன்னிடத்தில் மனதை நிறுத்தி எப்போதும் தன்னை மறவாதிருக்க வேண்டுமென் பதே முக்கிய தாற்பரியம். மனமொன்றடங்கினால் எல்லாம் கைவந்ததாகும். இந்த யோகஞான அஷ்டாங்கப் பிரிவுகளும் அவற்றின் விவரங்களும் சாஸ்திரங்களில் விஸ்தாரமாகக் கூறப்பட்டிருத்தலால் இங்கு வேண்டிய அளவு சுருக்கிக் கூறப்பட்டது.

35. வினா:—யோகாங்கத்தின் ப்ராணாயாமத்தையும் ஞானாங்கத்தின் ப்ராணாயாமத்தையும் ஏககாலத்தில் அனுஷ்டித்தல் கூடுமா?

விடை:—எதுகால பரியந்தம் மனதானது கேவல கும்பகத்தாலோ விசாரத்தாலோ ஹிருதயத்தில் அடங்கவில்லையோ அதுகால பரியந்தம் இரேசக பூரகாதிகள் அவசியமாகலான் முன்னதை அப்பியாசகாலத்திலும் பின்னதை எப்போதுமாக இரண்டையுமே அனுஷ்டித்து வரலாம். பிராணாயாமம் கேவல கும்பகம் சித்திக்கிறவரையில் செய்தால் போதும்.

---

†. "சொருபவிட் டைபையோர் காலுஞ் சொற்பமுந் தவிரவொண்ணா ஞானியி லிந்த விட்டை தவிர்தலே காலன்."

—விவேகசூடாமணி.

36. வினா:—சாதகர்கள் சந்தேகித்தற் கிடனாக மோக்ஷ மார்க்கம் இப்படிப் பலவிதங்களாகக் கூறப்படுவதேன் ?

விடை:—அதிகாரிகளின் பரிபாக நிலைக்குத் தக்கபடி வேதங்களில் அநேகமார்க்கங்கள் கூறப்பட்டிருந்தாலும் மனோ நாசமே மோக்ஷமாகலான் சர்வ முயற்சிகளின் தாற்பரியமும் மனதை அடக்குவதிலேயேயாம். தியானமார்க்கங்கள் பேதமாகத் தோன்றினாலும் முடிவில் ஒன்றாகவே முடியும். அதைப்பற்றி சங்கிக்கத் தேவையில்லை. மனப் பரிபாகத்துக்குத் தக்க மார்க்கத்தை அனுஷ்டிக்கலாம்.

ப்ராணபந்தனம் அல்லது யோகம் மனோபந்தனம் அல்லது † ஞானம் ஆகிய இவ்விரண்டும் மனோ நாசத்திற்குரிய முக்கிய சாதனங்கள் அவரவர் கர்மானுசாரம் இரண்டிலொன்று சுகமாய்த் தோன்றும். என்றாலும் முரட்டு மாட்டுக்குப் புல்லைக்காட்டித் தடவிக்கொடுத்து வசப்படுத்திக் கட்டுவதுபோல் ஞானமும், அடித்துக் கட்டுவதுபோல் யோகமு மென்றே அறிஞர் கூறுவர். முக்கிய அதிகாரிகள் வேதாந்த விசாரத்தால் வஸ்து நிர்ணயந் தெரிந்து தன்னையும் சகலத்தையும் வஸ்து மயமாகப் பார்த்தலாலும்; மத்திம அதிகாரிகள் கேவல கும்பகத்தோடு மனதை ஹிருதயத்தில் நிறுத்தி நெடுநாள் வஸ்துவை தியானிப்பதாலும் மந்த அதிகாரிகள் ப்ராணாயாம மாதியவற்றால் கிரமமாக ஷடா

†. ஏகமேவாத்வைதம், ப்ரஹ்மாஹம் என்ற சுருதியின்படி அனைத்தையும் வஸ்துமயமாய்ப் பார்த்தல்.

நிலையை அடைவதாலும் மனதை ஆன்மாவில் ஸ்திரப்படுத்திக் கதி பெறுவார்கள்.

"ஹ்ருதயத்திலுள்ள அஞ்ஞானரூப மனதாகிய நானென்னும் சங்கற்பம் நசிக்கிறவரையில் மனதானது ஹ்ருதயத்தில் தடுக்கப்படவேண்டும். இதுவே ஞானம்; இதுவே தியானமும். மற்றவையெல்லாம் வாக்கு விஸ்தாரமும் சாஸ்திர விஸ்தாரமுந்தான்" என்று சுருதிகள் கூறுவதால் எப்படியேனும் மனதை தன்னிடத்திலேயே நிறுத்தும் தீரம் பெற்றுவிட்டால் மற்ற விஷயங்களைப்பற்றிக் கவலையே யில்லை.

* "யோகிகளைக் காட்டிலும் பக்தனே சிரேஷ்டன்" என்றும் § "மோக்ஷகாரண ஸாமக்கிரியானது ஸ்வஸ்வரூபமான ஆத்மாநுசந்தானரூப பக்தியே" என்றும் பெரியோருங் கூறி யிருக்கின்றனர்.

இங்ஙனம் ப்ரஹ்மத்தை அறியும் மார்க்கமே தகரோபாசனை, தகரவித்தை, ப்ரஹ்மவித்தை, ஆன்மவித்தையாதிய மற்றும் பலவிதங்களாகவும் சொல்லப்படுவதாம். இதைக்காட்டிலும் வேறென்ன சொல்லக்கூடும். ஊஹித்தறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

---

* * * * * * * * * * இயோகிகளெல் லார்களினு மருவரிய மனத்தினையு மன்னையுமென் பால்வைக்கு மொருவனுமே யானுவக்கப் படுகின்றான் * * * பகவத்கீதை.

§. "முத்தியினேது வாக மொழியுபா யங்க ளுக்குட், பத்தியே மிகவு மேலாய்ப் பகரலா மஃதே தென்னி னித்தமுஞ் சுவசொ ரூப நிகழ்த்திய வநுசந் தானம் பக்தி தாகும், —விவேக சூடாமணி.

சாஸ்திரங்கள் அநேகவிதங்களாகச் சொல்லும். அவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்தே சுருக்கமானதும் உண்மையானதுமான மார்க்கத்தைப் பெரியோர் இப்படிக் கூறுகின்றனர்.

37 வினா:—மேற் கூறியுள்ள அனுஷ்டானங்களினால் ஒருவாறு மனதிலுள்ள அஞ்ஞான, சந்தேக, விபரீதமாகிய சர்வ ப்ரதிபந்தங்களும் நசிக்கப்பெற்று சித்தோபசாந்தம் வாய்க்கப்பெற்றாலும் ஓர் சந்தேக மாத்திரமுளது. அதாவது மனதை ஹிருதயத்தில் இருத்திவிட்டபிறகு அறிவொன்றுதான் பூரணமாகப் பிரகாசிக்கிறது. இங்ஙனம் மன்மானது ஆன்மாகார மடைந்துவிட்டபிறகு விசாரிக்கிறவன் யார்? தன்னைத்தானே பூஜிப்பதாக முடிவதால் இது ஆட்டைத் தோளில் போட்டுக்கொண்டு 'ஆடெங்கே ஆடெங்கே' என்று தேடிய இடையன் கதையாகவன்றோ முடிகிறது?

விடை:—"ஜீவனே சிவன். சிவனே ஜீவன். அந்த ஜீவன் சிவனேதான். உமியால் கட்டுப்பட்டிருக்கிறவரையில் நெல்லாயிருக்கிறது. உமி நீங்கினால் அரிசியாகிறது. அதைப்போல கர்மபாசத்தினால் கட்டுண்டிருக்கிறவரையில் ஜீவனாயிருக்கிறான். அஞ்ஞான பாசம் நீங்கினால் சிவனாகிய தேவனாகப் பிரகாசிக்கிறான்." என்ற சுருதியின்படி மனோரூபஜீவன் தான் கேவலம் ஆத்ம சொரூபமாகவே யிருப்பதை மறந்தமறப்பினாலேயே ஜீவனென்னும் நாமத்தோடு மனோரூபமாய் பந்தப்பட்டிருத்தலால் எப்போதும் தானாகவேயிருக்கும் ஆத்மாவைத் தேடுவது இடையன் கதையாகவே யிருந்தாலும் தன்னை

மறந்த ஜீவன் தன்னை ஆத்மாவென்றோர் கால மிருந்து கொண்டே ஆத்மாவாகிய தெய்வமாய் விடுவானா? பூர்வ ஜன்மாந்தரவாசனா ப்ரதிபந்தத்தால் அடிக்கடி தான் ஆத்மாவாயிருப்பதை மறந்து தேகாதிகள் நானென்று பிரமிப்பனன்றோ? ஒருவன் ஒரு பெரிய உத்தியோகஸ்தனைப் பார்த்துக் கொண்டே தானும் அவ்வுத்தியோகஸ்தனாய்விடுவானா? கிரமமாக அதற்கான முயற்சி செய்தாலன்றோ அவ்வுத்தியோகஸ்தனாதல் கூடும்? அங்ஙனமே தேகாதிகளை நானென்னும் மனோரூபமாகப் பந்தப்பட்டிருக்கும் ஜீவனும் கிரமப்படி ஆத்மானுசந்தானமென்ற முயற்சியைச் செய்து மனோநாசம் வாய்க்கப் பெற்றாலன்றோ ஆன்மாவாதல் கூடும் †

தேகாதிகள் நானென்ற இந்த நெடுங்கால வாசனையானது 'தேகாதிகள் நானல்ல, ஆன்மாவே நான்' (சிவோகம் சிவோகம்) என்ற நெடுங்கால அனுசந்தானத்தாலேயே நசிக்கப்பெற்று மனோபசமனரூப பரம சீதள சிவ நிலையை அடைதல் கூடுமாகலான் மனமென்னும் அகங்காரரூப ஜீவனானவன் சர்வ தேவாத்மகமாய்த்தானே யிருக்கும் ஆத்ம தேவதையே தானென்று பலகாலம் தன்னைத் தானே பூஜித்து வாசனைகளே ரூபமாகக் கொண்டிருக்கிற மனமென்னும் பாசத்தை வென்று ஆன்

---

†. தொக்கமாம் பலத்தைச் செய்யுந் திட்டமாம் பிரதி பந்த
மைந்தனே யனேக மேனு மருவிய வவற்றிற் கெல்லா
மூந்திய விகார மாக மூளைத்திடு மகங்கா ரந்தான்—''
சந்தத மூல மத்தைச் சருவதா வொழிக்கவேண்டும்.
—விவேகசூடாமணி

ஷசாக்ஷாத்கார மென்னும் பரம கைவல்யத்தைப் பெறுதல் வேண்டும்.

இங்ஙனம் இடைவிடாது செய்யப்படும் இவ்வாத்மாநுசந்தானமானது மனோநாசம் செய்து முடிவில் பிணஞ்சுடுதடிபோல் தானும் நீங்கிவிடும்; இதுவே மோக்ஷமாம்.

38. வினா:— ஜீவன் சுபாவத்தில் ஆன்மாவாகவே யிருந்தும் அங்ஙனமாய தனது சுபாவ நிலையினை அறியவொட்டாமல் மறைப்பதெது?

விடை:— தனது ஸ்வபாவ ஸ்திதியினை மறந்தமறதியே வடிவான ஆவரணசத்தியாம்.

39 வினா:— ஜீவன் தன்னைமறந்ததுண்டானால் எல்லோருக்கும் நான் என்ற அநுபவந் தோன்றுதற் கேது வென்னை?

விடை:— † ஆவரணம் ஜீவனைமுற்றும் மறைத்துவிடுவதில்லை; நான் ஆன்மா வென்ற ஸ்வபாவத்தை மாத்திரம் மறைத்து தேகம் எனத் தோற்றுவிக்கிறதேயன்றி சத்தாகவும் நித்தியமாகவுமுள்ள 'நான்' என்ற தனது இருப்பையே தனக்குத் தெரியவொட்டாமல் மறைப்பதில்லை.

40 வினா:— ஜீவன்முத்த, விதேகமுத்தர்களின் இலக்கணங்களெவை?

விடை:— தேகம் நானல்ல, ஆன்ம சொரூபமாக விளங்

---

† "அகமெனுஞ் சமானந் தன்னை யஞ்ஞான மறைத்திடாது பகர்விசே டந்தாஞ் சீவன் பரமெனு மதனை மூடும்."

—கைவல்யம்.

கும் ப்ரஹ்மமே நான். *பரிபூரண சொரூபியான என்னில் தேகாதி ப்ரபஞ்சங்கள்யாவும் ஆகாயநீலம் போன்று வெறுந்தோற்றமாத்திரமேயாம் என்னுந் திடநிச்சயமுள்ளவனே ஜீவன் முக்தனானாலும் மன லயமில்லாதவரையில் ப்ராரத்தவசத்தால் தோற்றும் த்ருஷ்டவிஷயங்களில் ஏகதேசம் துக்கம் தோன்ற வும்கூடும். மனச்சலனம் நீங்காமையால் ஆனந்தா னுபவமிருக்காது. நெடுங்கால த்யானத்தால் ஸூக்ஷ மமும் நிச்சலமுமான மனதிற்கே ஆத்மானுபவம் கூடும். இவ்விதம் ஸூக்ஷ்மமனதோடு சொரூபானுப வமு முள்ளவனே ஜீவன்முக்தனெனப்படுகிறான். இந்த ஜீவன்முக்திஸ்திதியே நிர்க்குணப்ரஹ்மமென் றும் துரியமென்றும் சொல்லப்படுகிறது இந்த ஸூக்ஷ்மமனதும் லயித்து சொரூபானுபவமுமின்றி ஆநந்தக்கடலில் மூழ்கி ஒன்றுந்தோற்றாமல் அம் மயமாக விருப்பவனே விதேகமுக்தனெனப்படுகிறா ன். இவ்விதேகமுக்தி ஸ்திதியே நிர்க்குணாதீத ப்ர ஹ்மமென்றும் துரியாதீதமென்றும் சொல்லப்படு கிறது இதுவே முடிவு. துக்கசுகதாரதம்மியபேதத் தால் பிரமவித்து, வரன், வரீயான், வரிஷ்டன் என நான்கு வகையாகக்கூறும் ஜீவன்முக்த, விதேக முக்த பேதங்கள் பார்க்கும் பரதிருஷ்டியைப் பற்றி யனவன்றி ஞானமுக்தி பேத முண்மையிலில்லை.

41. வினா:—மோக்ஷசொரூப மிதுவாயின் அது சில சுருதி களாலும் பெரியோர்களாலும் தேகத்தோடு சம்பந்

---

* "பூரண மாகுமென்மேற் புவனங்க டோற்ற மென்று தாரணை வந்த தாகிற் றரித்திடு மவித்தை யெங்கே.

—கைவல்யம்.

தப்படுத்தப்பட்டு ஜீவன், தேகம் நழுவப்பெறுதவ கையானே முத்திபெறுதல் கூடுமென்று கூறப்படுவதேன் ?

விடை:—பந்தம் எதார்த்தத்தில் சொரூபமாகவிருந்தன்றோ முத்தியும் அதன் ஆராய்ச்சியனுபவங்களு முளவாதல் வேண்டும்? புருடனிடத்துப் பந்தமென்பது நான்கு காலத்தும் பரமார்த்தமாகவில்லை; அது வெறும் சொன்மாத்திரமே யென்பது வேதாந்தசித்தாந்தமுரசாகலான், பந்தத்தைப்பற்றி நிகழும் முத்தியென்னும் வ்யவகாரம் பந்தமேயில்லையாயின் நிலைபெறுதலெங்ஙனம்? இவ்வெதார்த்தமுணராது பந்தமுத்திகளைக் குறித்துப் பலபடவிசாரித்தல், சொரூபமாகவில்லாத மலடிமைந்தனிடத்தும் முயற் கொம்பினிடத்தும் முறையே குணகுணங்கள், நீளநிறங்களாகிய விலக்கணங்களை விசாரித்தற் கொப்பென்க.

42 வினா:—அற்றேல், சுருதிகளாலும் பெரியோர்களாலும் பந்தமுத்திகளின் சொரூபங்கள் விஸ்தாரமாகக் கூறப்படுவது முற்று மசங்கதமாமே. இங்ஙனம் அசத்தியங்கூறலும் பெரியோர்களுக்கும் சுருதிகளுக்கும் தகுதியோ ?

விடை:—அவ்வாக்கியங்கள் அசங்கதமு மசத்தியமு மல்ல. பின்னையோவெனின், அவித்தையாற் கற்பிக்கப்பட் டுறுதியாய் விளங்கிவரும் பந்த மென்னும் மயக்கம் நிவிருத்தியாதற் பொருட்டு, வித்தையாற் கற்பிக்கப்பட்டுளதாகும் முக்தி யென்னும் பிரயோகம் அவார்த்தமாக வொப்பப்பட்டிருக்கின்றதேயன்றி [illegible]ல்லை: முத்தியிலக்கணங்கள் பல

விதங்களாகக் கூறப்படலே, அது கற்பனையென ... தற்குப் போதிய சான்றும் ...ம்

43. வினா:—அங்ஙனமாயின், சிரவணமனனாதிய முயற்சிகளனைத்தும் வியர்த்தமாமே?

விடை:— வியர்த்தமாகா; பந்தமுத்திகளின்றென்பதை சந்தேகமறத் திடமாயுணர்வதே சர்வ பிரயத்தனங்களாலும் அடையத்தக்க மேலான பிரயோசனமாம். அநுபவபூர்வமாக, இல்லாத பந்தமோக்ஷங்களைத் துணிவாயில்லை யெனக் காண்டலாகிய இப்பிரயோசனம் முற்கூறிய அச்சாதனங்களாலன்றிக் கூடாதாகலான் அம்முயற்சிகள் சபலமேயென்க.

44. வினா:—பந்தமோக்ஷங்களில்லை யென்பதற் கனுபவம் வேண்டாமோ?

விடை:—அநுபவபூர்வமாகவே அது நிச்சயிக்கப்படுகிறதல்லால் கேவலம் சுருதி பலத்தாலன்று.

45. வினா:—அநுபவமுளதே லெங்ஙனம்?

விடை:—பந்தமுத்திகள் கேவலம் புடைபெயர்ச்சிகளேயாம். அவை தமக்கெனவோர் சொரூபமுடையனவாகா. ஆகவே, அவை சுபாவமாக வியங்கந் பாலனவல்ல. வேறொன்றன் பரிணாமங்களாகிய அவற்றிற்கு ஆதாரமாகுமோர் முதலை யொப்பல் வேண்டும். பந்தமுத்திகள் யாருக்கென் அம்முதலை விசாரிப்புழி எனக்கென்றும். நானெனை விசாரிப்புழி சொரூபமாக நானென்றநீதார் பொருளே யின்றெனக் காண்போம். காண்புழி, எஞ்... ...நன் தான்றுனய்

இருந்தபடி யிருந்திலகுவது அங்கைக்கனியாய் விள
ங்கும். இவ்வுண்மை, புறநோக்கிற் கேவலம் வாசா
மாத்திரத்தாற் காலம்போக்கலை யோர்கணமேனும்
விட்டு, அக்நோக்கிலுள்ளபடியிருந்து விசாரிப்பார்
யாவர்க்குமே அனுபவரூபமாத் தெற்றெனத்தோன்
றல் ஸஹஜமே யாகலான் அநுபூதிமான்களெல்லோ
ர்க்குமே தாமாகிய ஆன்ம சொரூபத்தில் பந்தமுத்
திகளோர்போது மின்றென்ப தொருதலை யென்
பதிற் சம்சயமே யில்லை.

46. வினா:—பந்தமுத்திகள் வாஸ்தவமாக வின்றேல் வா
ஸ்தவமான சோகமோகங்கள் தோன்றக்கணக்கின்
றே?

விடை:—தனது சுபாவநிலையினின்றும் நழுவுங்கால்
மாத்திரம் அவை யுண்மைபோலத் தோற்றாவாகின்
றனவே யொழிய தன்னியற்கை நிலையி லோர்போ
துந் தோன்றா.

47. வினா:—இன்னதுதான் தனது சுபாவநிலையென்பதை
அபரோக்ஷமாகச் சந்தேகமற எல்லோராலுந் தெரி
ந்து கொள்ளல் சாத்தியமா?

விடை:—சாத்தியமென்பதிற் சந்தேகமேவேண்டாம்.

48. வினா:—எங்ஙனம்?

விடை:—பிருதிவிமுதல் பிரகிருதி யீறாகவுள்ள சரா
சரப் பிரபஞ்சம்யாவும் அபாவமாகும் மூர்ச்சைபா
திய காலங்களிலும் தன் அபாவ மின்றென்பது யா
வர்க்கு மனுபவமாகலான், எல்லோர்க்கும் பொது
வானநித்தி[illegible]ரோக்ஷமாகிய, கேவலம் சத்து (இரு

பபு) மாத்திரமே தனது சுபாவநிலையாகும். பானைய ஞானனுபவங்களாகவோ அஞ்ஞானனுபவங்களாகவோ நவநவமாகக் கூறப்படும் புடைபெயர்ச்சிகளவ்வளவும் தன் சுபாவஸ்திதிக்கு மாறானவையேயென்பது தீர்வை.

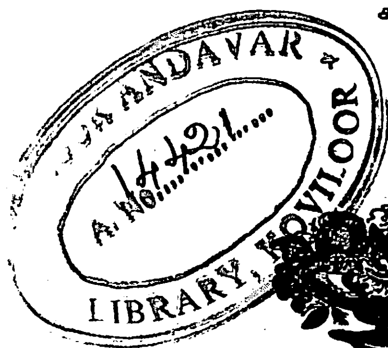
வாழ்த்து.

மாசிவன்றானேயாய் மனிதனுமாய் வாழ்ரமண
தேசிகன்றாள் வாழ்க தினம்.

ஓம்

சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

சுபம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
5	9	குறன்	குறள்
10	26	வியங்	விஷயங்
12	24	மேலும்	மேலும்
13	20	மாததி	மாத்தி
16	3	ளனறோ	ளன்றோ
21	2	படம், விடை:—க்கடுத்திருக்கவேண்டும்	
22	6	ஆத்மதீபம்	ஆத்ம (1) தீபம்
,,	8	தரனே	தானே
,,	11	ஆத்மப் (1)பி	ஆத்மப்பி
,,	25	மனோ	வினா:—மனோ
24	24	சாட்க்ஷா	சாக்ஷா
28	6	விச்வ ஜீவ	விச்வஜீவ்
32	16	இ ட்	இருட்
33	13	குல்	குமல்
37	20	யென்றே	மென்றே
,,	22	வஸது	வஸ்து
,,	26	வை	அங்
38	2	திஸ்	ஸ்தி
,,	24	திளையு	திணையு
40	28	ளாங்தி	ளாத்தி
,,	29	மொழி	வொழி
41	28	ை வல்	கைவல்

வியாபாரிகளுக்குக் கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

1. ஸ்ரீரமண மகர்ஷிகள் அருளிச்செய்தவை.

1.	ரமணகீதை மூலம் (நாகரலிபி)	விலை ரூ 0	4
2.	,, தமிழ் உரையுடன் (சாதா பைண்டு	0	12
3.	,, ,, (கலிகோ ,,)	1	0
4.	,, தெலுங்குலிபி (உரையுடன்)	0	12
5.	விவேக சூடாமணி வசனம் (தக்ஷிணாமூர்த்தி அஷ்டகம், திருக்கு திருசியவிவேகம், அத்தாமலகம் குருஸ்துதிகளுடன்.)	0	7
6.	அருணாசல ஸ்துதி பஞ்சகம் (அக்ஷரமண மாலை, நவமணிமாலை, பதிகம், அஷ்டகம், பஞ்சரத்னம் அடங்கியது.)	0	2
7.	தேவிகா லோத்ரம். (ஞானசார விசார படலம்)	0	2
8.	,, தெலுங்கு (உரையுடன்.)	0	1
9.	உள்ளது நாற்பது (அனுபந்தத்துடன்.)	0	1
10.	உபதேச சாரம் (ஸமஸ்கிருத மூலமும் பாஷ்யமும்	0	1
11.	,, (ஸம்ஸ்க்ருதமூலமும் தமிழ்உரையுட	0	1
12.	,, (தெலுங்கு மூலமும் உரையும்)	0	1
13.	,, (மலையாள மூலம்.)	0	1
14.	,, (ஆங்கிலத்தில்) B. V. நரசிம்மய்யரியற்றியது.	0	4
15.	,, ,, கலிகோ	0	8

2. ஸ்ரீ ஈச்வர ஸ்வாமிகள் அருளியவை.

1.	திருவண்ணாமலை க்ஷேத்ரபடம் (பஞ்சமூர்த்திகள் கிரிவலக் காட்சியுடன் (23×28).	0	[illegible]
2.	ஸ்ரீ மஹர்ஷிரமணசரித வசனம். (உபதேச மொழிகள்(நானார்?) உபதேசவுந்தியார், ஆன்மவித்தை அடங்கியது.	0	5

ன்களின் சரித்திர படங்களும் அடங்கியது.))

ஸ்ரீரமண தாசர், கா-சு. சேஷகிரி அய்யர் அவர்கள் B A. எழுதியவை.

1. உத்தம பக்தர்கள்	0	2	0
2. உத்தம பத்தினிகள்	0	2	0
3. உதயணன் கதை	0	5	0
4. இகபரசுகம்	0	6	0
5. மகாபாரத வசனம் (முதற் பாதி) தமிழ் வசனம்	0	8	0
6. ,, ஆங்கிலத்தில்	0	10	0

சுவாமி சுத்தாநந்த பாரதியார் இயற்றிய நூல்கள்.

1. அறநூல் (மூலமும் உரையும்.)	0	12	0
2. ஜினனந்தம்	0	8	0

இதர புத்தகங்கள்

1. அருணசல மாகாத்மியம், ஸ்ரீ மஹர்ஷிரமண சரிதம், விவேக சூடாமணி, உள்ளது நாற்பது, அருணசல ஸ்துதி பஞ்சகம் ஆகிய இப் புத்தகங்கள் ஒரேபைண்டு, (காலிகோ)	2	0	0
2. ஸ்ரீரமணசரித அகவல் (M சிவப்ரகாசம் பிள்ளை அவர்கள் B. A இயற்றியது)	0	4	0
3. ஆங்கில ரமண சரிதச்சுருக்கம் (S. நரசிம்மய்யர் இயற்றியது.)	0	4	0
4. தெலுங்கு ரமணசரிதம். ,,	0	2	0
5. ஸ்ரீரமண மஹர்ஷிகளின் விரிவான சரித்திரம் (ஆங்கிலம்) அச்சில்.			
6. சொரூப தர்ப்பணம். (தமிழ் வசனம்.)	0	1	0
7. உபதேசமஞ்சரி. (வினவிடையில் தொகுக்கப் பெற்ற ஸ்ரீரமண மஹர்ஷிகளின் அருண் மொழிகள்.)	0	1	0
8. விசாரசங்கிரக வினவிடை. ஷை	0	1	0
9. Who am I'? (நானர்?)	0	1	0

விலாசம்:—

ஸ்ரீ ரமணீயவாணி புத்தகாலயம்,

திருவண்ணமலை.

SARAVANA BAVA PRESS
S&Co
MADRAS